«Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους καθώ ς εγώ σας ηγάπησα, και σεις να αγαπάτε αλλήλους. Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους.» (Ιωά ννης,ιγ΄:34,35).

Αυτά τα λόγια ο Κύριος Ιησούς Χριστός τα είπε στους μαθητές Του, αφού έφυγε ο Ιούδας για να Τον προδώ σει. Ο Κύριος, σαν αληθινός Θεός, θέλει η μεταξύ μας αγάπη, σαν καρπός του Αγίου Πνεύματος, να είναι βασισμένη στην καθαρότητα και στην αλήθεια του Ευαγγελίου και μακριά από το ψέμα και την υποκρισία. Αυτό διότι η παρουσία του Κυρίου υπάρχει εκεί που υπάρχει ειλικρινής αγάπη μεταξύ των αδελφώ ν. Γι' αυτό άλλωστε σύμφωνα με τα προαναφερθέντα λόγια του Κυρίου, αυτή η αγάπη αποτελεί το χαρακτηριστικό γνώ ρισμα που οι άλλοι θα δουν για να γνωρίσουν ότι είμαστε μαθητές Του. Αυτή την αγάπη που ο Κύριος έδειξε έμπρακτα με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, για όλους εμάς τους αμαρτωλούς ανθρώ πους, θέλει από όλους όσους Τον γνωρίσαμε σαν προσωπικό μας Σωτήρα, σαν μιμητές Του, να τη δείχνουμε έμπρακτα πρώ τα σε όλα τα εν Χριστώ αδέλφια μας, αλλά να φθάσουμε να τη δείχνουμε ακόμα και στους εχθρούς μας.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε πρακτικές ενέργειες αγάπης που ο Κύριος θέλει να κάνουμε στα αδέλφια μας. Να μη ξεχνάμε ότι η αγάπη του Κυρίου για τους μαθητές Του δεν έπαψε όταν αυτοί Τον άφησαν μόνο Του την ώ ρα του μαρτυρίου Του. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό του αποστόλου Πέτρου ο οποίος Τον απαρνήθηκε τρεις φορές, στην αυλή του σπιτιού του αρχιερέα, όπου είχαν φέρει τον Κύριο όταν Τον συλλάβανε. Τότε ο Κύριος είδε με συμπόνια και κατανόηση τον Πέτρο και ο Πέτρος θυμήθηκε τα προφητικά λόγια του Κυρίου γι' αυτή του την πτώ ση, μετανόησε και έκλαψε πικρά(Λουκάς, κβ΄:56-22).

Έτσι και στον καθένα από εμάς, θα υπάρξουν στιγμές που θα βρεθούμε μόνοι μας σε δύσκολες καταστάσεις της ζωής μας και τα αδέλφια μας δεν θα είναι σε θέση να μας βοηθήσουν. Αυτό ας μη σταθεί αιτία η αγάπη μας για αυτά να «παγώ σει», αλλά μέσα σε αυτό τον μοναχικό δρόμο της δοκιμασίας που θα περνάμε, να στηριχθούμε στον Κύριο, ο οποίος θα είναι πάντοτε μαζί μας και θα κάνει έκβαση στη δοκιμασία μας, ώ στε με την χάρη και την δύναμη του Θεού, να μπορούμε να την υποφέρουμε(Α΄ Κορινθίους, ι΄:13).

Να μιμηθούμε και τον απόστολο Παύλο, ο οποίος μας αναφέρει

σχετικά: 'Εν τη πρώ τη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον• είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς• αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη• και ηλευθερώ θην εκ του στόματος του λέοντος' (Β' Τιμόθεον,δ' :16,17). Ακόμα και αν κάποιος αδελφός από αδυναμία ή απερισκεψία μας αδικήσει και δεν μας συμπεριφερθεί σωστά, αυτό που θέλει ο Θεός από εμάς είναι να του δείξουμε αγάπη και σπλάγχνα Χριστού, ώ στε να νιώ θει ότι έχουμε συγχωρέσει το λάθος του και εφόσον μετανοεί θα εξακολουθεί να είναι αποδεκτός μεταξύ μας.

Ο Κύριος στο Μυστικό Δείπνο υπηρέτησε όλους τους μαθητές Του και τους έπλυνε τα πόδια, ακόμα και του Ιούδα ο οποίος θα Τον παρέδιδε (Ιωάννης, ιγ' :4-30). Συνεπώ ς ο Κύριος υπηρετεί ακόμα και αυτόν που ξέρει ότι θα σταθεί αιτία να Τον συλλάβουν και τελικά να Τον σταυρώ σουν. Η αγάπη που ο Κύριος μας δίνει, ας φανεί ακόμα και σε ανθρώ πους που γνωρίζουμε ότι θέλουν να μας βλάψουν, μιας και με αυτή τη συμπεριφορά μας γινόμαστε γνήσια παιδιά του Θεού, σύμφωνα με το γραμμένο, 'Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώ νται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, διά να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους' (Ματθαίος,ε' :43-45). Ο Κύριος συγχώ ρησε τους σταυρωτές Του, το ίδιο και ο πρωτομάρτυρας Στέφανος συγχώ ρησε αυτούς που τον λιθοβολούσαν. Αυτό που πρέπει να έχουμε υπόψη είναι ότι όσο πιο κοντά βρισκόμαστε στην παρουσία του Θεού, τόσο ο Πατέρας Θεός θα μας βοηθάει να συγχωρούμε αυτούς που μας κάνουν κακό.

Η ειλικρινής αγάπη έχει χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού αναφέρει στην Α' Κορινθίους επιστολή, στο 13ο κεφάλαιο, αυτά τα γνωρίσματα και επιπλέον μας λέει ότι η αγάπη που θέλει ο Θεός να έχουμε, είναι το πιο σημαντικό από όλα τα εφόδια που δίνει ο Πατέρας Θεός στα παιδιά Του για την πνευματική τους οικοδομή. Διαβάζοντας εδάφιο-εδάφιο αυτό το κεφάλαιο, θα αναφέρουμε κάποια συμπεράσματα.

Το πρώ το και κύριο συμπέρασμα είναι ότι αν ο άνθρωπος του Θεού λαλεί γλώ σσες των ανθρώ πων και των αγγέλων, ή έχει το χάρισμα της προφητείας, ή γνωρίζει όλα τα μυστήρια και έχει όλη τη γνώ ση, ή ακόμα έχει και όλη την πίστη που μετακινεί όρη, ή δωρίσει όλα τα

υπάρχοντά του και ακόμα παραδώ σει το σώ μα του να γίνει θυσία και να καεί, αν παρ' όλα αυτά δεν έχει αγάπη, σε τίποτα δεν ωφελείται.

Στη συνέχεια βλέπουμε τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα μιας συμπεριφοράς από τα οποία αποδεικνύεται η πραγματική αγάπη. Συγκεκριμένα η αγάπη μακροθυμεί, δηλαδή υπομένει χωρίς θυμό, αλλά με κατανόηση. Η αγάπη αγαθοποιεί, δηλαδή κάνει καλά έργα. Η αγάπη δεν φθονεί, δηλαδή δεν έχει αισθήματα δυσαρέσκειας στην ευτυχία του άλλου. Η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δηλαδή δεν μιλάει με αγένεια. Η αγάπη δεν επαίρεται, δηλαδή αυτός που έχει αγάπη δεν υπερηφανεύεται, αλλά θεωρεί τους άλλους ανώ τερους από τον εαυτό του. Η αγάπη δεν ασχημονεί, δηλαδή δεν πράττει απρέπειες. Η αγάπη δεν ζητεί τα εαυτής, δηλαδή αυτός που έχει αγάπη δεν ενεργεί αποβλέποντας στο ατομικό του συμφέρον. Η αγάπη δεν παροξύνεται, δηλαδή δεν προκαλεί έντονο εκνευρισμό. Η αγάπη δεν διαλογίζεται το κακό, δηλαδή δεν σκέφτεται οτιδήποτε κακό. Η αγάπη δεν χαίρει στην αδικία, δηλαδή δεν χαίρεται όταν ο άλλος αδικείται. Η αγάπη συγχαίρει εις την αλήθεια, δηλαδή χαίρεται εκεί που υπάρχει η αλήθεια. Η αγάπη πάντα ανέχεται, δηλαδή δέχεται χωρίς γογγυσμό κάθε παιδεία του Κυρίου. Η αγάπη πάντα πιστεύει, δηλαδή πιστεύει σε όλο το λόγο του Θεού, χωρίς να προσθέτει ή να αφαιρεί. Η αγάπη πάντα ελπίζει, δηλαδή περιμένει να εκπληρωθούν όλες οι επαγγελίες του Θεού. Η αγάπη πάντα υπομένει, δηλαδή υπομένει κάθε δοκιμασία. Η αγάπη δεν εκπίπτει ποτέ, ενώ οι προφητείες, οι γλώ σσες και η γνώ ση θα καταργηθούν. Αυτό θα συμβεί γιατί στην βασιλεία των ουρανώ ν δεν θα χρειάζονται αυτά τα χαρίσματα, ενώ η αγάπη δεν θα παύσει ποτέ, μιας και ο Θεός είναι αγάπη.

Ολοκληρώ νοντας λέμε ότι η αγάπη είναι μέρος του καρπού του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας, ε΄:22) και ο σύνδεσμος της τελειότητας (Κολοσσαείς,γ΄:14). Επίσης είναι η ανώ τερη βαθμίδα στην πνευματική κλίμακα
πίστη-αρετή-γνώ ση-εγκράτεια-υπομονή-ευσέβεια-φιλαδελφεία-αγάπη, που αναφέρει ο απόστολος Πέτρος (Β΄ Πέτρου, α΄:3-7). Οπότε έχοντας υπόψη και το γραμμένο, 'Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού• και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι' (Α΄Ιωάννου, ε΄:3), λέμε ότι η εντολή του Κυρίου, 'αγαπάτε αλλήλους', δεν είναι μεν βαρεία αλλά η εκτέλεσή της, απαιτεί την διαρκή πλήρωσή μας με το Άγιο Πνεύμα και την εκ μέρους μας συνεχή και διεξοδική μελέτη και εξέταση της συμπεριφοράς μας. Αμήν!